Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De civitate dei

Augustinus, Aurelius

[Freiburg im Breisgau], 1494

Finitum est hoc opus in friburga. Anno incarnationis domini .M.cccc.xciiij

urn:nbn:de:bsz:31-313420

Visual Library

pōt: ideo liberū arbitriū hr̄e negandꝰ eſt: Erit
ergo illius ciuitatis ⁊ vna in oībꝰ: ⁊ inſeꝑabilis
in ſingulis volūtas libera: ab om̄i malo libera
ta: ⁊ impleta om̄i bono: fruēs indeficienter eter-
noꝝ iocūditate gaudioꝝ: oblita culparū: ob-
lita penaꝝ: nec tn̄ ideo ſue liberatiōis oblita:
vt liberatori ſuo ſit ingrata. Quātū ergo attinet
ad ſcientiā rōnalem: memor p̄teritoꝝ etiā ma
loꝝ ſuoꝝ: q̄ntū aūt ad experientis ſenſuꝫ. ꝓrſus
imemor. Nā ⁊ peritiſſimꝰ medicꝰ: ſicut arte ſciun
tur: oēs fere morbos corꝑis nouit. Sicut autē
corꝑe ſentiunt: plurimos neſcit: quos ipſe nō
paſſus eſt. Ut ergo ſcientie maloꝝ due ſunt:
vna qua potentiā mentis nō latēt: altera quā
experientis ſenſibꝰ inherēt: aliter q̄ppe ſciunt oīa
vitia p ſapientie doctrinā: aliter p inſipientis
peſſimā vitā: ita ⁊ obliuiones maloꝝ due ſunt.
Alter ea nāq̄ obliuiſcit eruditꝰ ⁊ doctꝰ alit ex-
pertꝰ ⁊ paſſus. Ille ſi peritiā negligat: iſte ſi mi
ſeria careat. Scōm hanc obliuionē quā poſte
riore loco poſui: nō erūt memores ſancti p̄teri
toꝝ maloꝝ. Carebūt em̄ om̄ibꝰ malis: ita vt
penitus deleant de ſenſibꝰ eoꝝ. Ea tn̄ potētia
ſcientie q̄ magna in eis erit: nō ſolū ſua p̄teri-
ta: ſed etiā damnatoꝝ eos ſempiterna miſeria
nō latebit. Alioq̄n ſi ſe fuiſſe miſeros neſcituri
Ps. 88. ſunt: quō ſicut ait pſalmꝰ. Miſericordias dn̄i
in eternū cantabunt? Quo cantico in gloriam
gr̄e chriſti: cuiꝰ ſanguine liberati ſumus: nihil
erit ꝑfecto illi iocundiꝰ ciuitati. Ibi ꝑficietur.
Ps. 45 Uacate ⁊ videte q̄m ego ſum deꝰ. Qd̄ erit re
maximū ſabbatū nō habens veſpam: qd̄ cōmē
Geñ. 2. dauit dn̄s in p̄mis opibꝰ mūdi: vbi legit. Et re
quieuit deꝰ in die ſeptimo ab om̄ibꝰ opibꝰ ſuis
que fecit: ⁊ bn̄dixit deus diē ſeptimū: ⁊ ſanctifi
cauit eū: quia in eo reqeuit ab oībus opibꝰ ſu-
is: que inchoauit deꝰ facere. Dies em̄ ſeptimꝰ
etiā nos ip̄i erimus: q̄n eiꝰ fuerimꝰ bn̄dictiōe et
ſanctificatiōe pleni atq̄ refecti. Ibi vacantes
videbimus q̄m ip̄e eſt deꝰ: qd̄ nobis nos ip̄i eſſe
voluimus q̄n ab illo cecidimꝰ: audiētes a ſedu
Geñ. 3. ctore. Eritis ſicut dij: ⁊ recedētes a vero deo:
quo faciente dij eſſemꝰ eiꝰ ꝑticipatiōe nō deſer
tiōe. Quid em̄ ſine illo fecimꝰ niſi qd̄ in ira eiꝰ
defecimꝰ. A quo refecti: ⁊ gr̄a maiore perfecti
vacabimꝰ in eternū: videntes q2 ip̄e eſt deus:
i. Cor. 15. quo pleni erimꝰ: q̄n ipſe erit oīa in om̄ibꝰ. Naꝫ
⁊ ip̄a opa bona nr̄a q̄n ipſius potius intelligun
tur eſſe q̄ nr̄a: tūc nobis ad hoc ſabbatū adipi
ſcendū imputant: q2 ſi nobis ea tribuerimus:
Leui. 23. ſeruilia erūt: cū de ſabbato dicat. Om̄e opus
Ezech. ſeruile in eo nō facietis. Propt qd̄ ⁊ p ezechie
20. lem ꝓphetā dicit. Et ſabbata mea dedi eis in
ſignū inter me ⁊ inter eos: vt ſcirēt quia ego
dn̄s qui ſanctifico eos. Hoc ꝑfecte tūc ſciemus Ps. 45.
q̄n ꝑfecte vacabimꝰ: ⁊ ꝑfecte videbimus q2 ip̄e
eſt deus. Ip̄e etiā numerus etatū veluti dierū
ſi ſc̄m eos articulos tp̄is cōputent: q̄ in ſcriptu-
ris ſanctis vident expſſi: iſte ſabbatiſmus eui-
dentius apparebit: q̄m ſeptimus inuenit: vt p̄-
ma etas tanq̄ dies primus ſit ab adam vſq̄ ad
diluuiū. Scd̄a inde vſq̄ ad abraam: nō equali
tate tēporū ſed numero generationū: Denas Mat. 1.
quippe habere repiunt. Hinc iam ſicut matheꝰ
euangeliſta determīat: tres etates vſq̄ ad xp̄i
ſubſequunt aduentū: que ſingule denis ⁊ q̄ter
nis generationibus explicant. Ab abraaꝫ vſq̄
ad dauid vna: altera inde vſq̄ ad trāſmigrati-
onē in babilonyā. tertia inde vſq̄ ad xp̄i carna
lē natiuitatē. Fiunt itaq̄ oēs q̄nq̄. Sexta nūc
agit: nullo generationū numero metiēda: ꝓ-
pter id qd̄ dictū ē. Nō eſt veſtꝝ ſcire tp̄a. q̄ paī Act. 1.
poſuit in ſua p̄tāte Poſt hanc tanq̄ in die ſepti Geñ. 2.
mo requieſcet deꝰ: cū eundē ſeptimū diem qd̄
nos erimus in ſeip̄o deo faciet requieſcere De
iſtis porro etatibꝰ ſingulis nunc diligent longū
eſt diſputare. Hec tn̄ ſeptima erit ſabbatū: cuiꝰ
finis non erit veſpa: ſed dominicus dies velut
octauus eternus: q̄ xp̄i reſurrectiōe ſacratus ē:
eternā non ſolū ſp̄us: verumetiā corꝑis requiē
p̄figurans. Ibi vacabimus ⁊ videbimus: vide
bimus ⁊ amabimus: amabimꝰ ⁊ laudabimus.
Ecce qd̄ erit in fine ſine fine. Nā quis alius no
ſter eſt finis: niſi ꝑuenire ad regnū cuius nullꝰ
eſt finis. Uideor mihi debitū ingentis huiꝰ ope
ris adiuuāte dn̄o reddidiſſe. Quibꝰ parum vl
quibꝰ nimiū eſt: mihi ignoſcāt. Quibus aūt ſa
tis eſt: non mihi: ſed deo mecū gratias cōgratu
lantes agant. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ ſpi-
ritui ſancto: omnipotenti deo in excelſis in ſe-
cula ſeculorum. Amen.

Finitum eſt hoc opus in friburga. Anno in-
carnationis dn̄i. M. cccc. xciiij.